

Kezdem a végén: Legyetek tökéletesekké, mint ahogy Mennyei Atyátok is tökéletes!

Ez egy nagyon elgondolkodtató felszólítás. Nem mondom parancsnak. Igaz ugyan, Jézus nem adós az ő elképzelésével, hogy mit nevez tökéletesnek, a 44-47. versben nagyon is konkrét cselekedetokról beszél. Úgy viselkedni ellenségeinkkel, üldözőinkkel, mint szeretteinkkel viselkedünk, nincs „kivéve, ha” felmentés. Fiaivá lenni, Atyánk örökébe másképp belépni nem lehet. Nevében cselekedni, hozzá tartozónak vallani magunkat másképp nincs jogunk.

Elgondolkodásra a következő kérdés kényszerít: Képesnek tartom-e magamat ilyen szeretetre? Olyan szeretetre, mint amilyenre Jézus a szegek fájdalma s a további rá váró kínok hatása alatt képes volt. Hogy is lennék képes? Biztos, hogy ez meghaladja mind a testi, mind a lelki erőmet. Biztos, hogy semmi szépet-jót nem kívánnék annak, aki csak fele vagy tized olyan szenvedést okoz, mint amilyen szenvedés őt érte.

De... Hiszek Jézus ígéretében: „Elküldöm Atyám Lelkét” aki megvigasztal, megerősít, eszünkbe juttat mindent, és velünk marad, nem hagy el. Rá lehet számítani minden olyan esetben, amikor az én erőmet meghaladja a feladat. Úgy legyen!

Dombi Zsuzsi, Bánya